

غزل شماره ۳۵

برو به کارِ خود ای و اعط این چه فریادست
مراقبِ اَدل از ره، تو را چه اُقادست؟

میان او که خدا آفریده است از بیچ
دقیقه ایست که بیچ آفریده گنشدست

به کام تا نرساند مرا لبش، چون نای
نصیحت همه عالم به کوش من بادست

کدایِ کویِ تو از هشت خلد، مستقیمت
اسیرِ عشقِ تو از هر دو عالم آزادست

اگر چه مستیِ عشقم خراب کرد ولی
اساسِ هستی من زان خراب، آبادست

دل‌مانال ز سیداد و جور یار که یار
تو را نصیب همین کرد و این از آن دادست

برو فسانه مخوان و فون دم حافظ
کز این فسانه و افون مرا بسی یادست

تفسیر فال

دست به هر چیزی که بزنی، طلا خواهد شد. کسب و کار تو به شکلی شگفت‌انگیز رونق خواهد گرفت و موفقیت در انتظار توست. بنابراین، عجله کن، زیرا زمان در حال گذر است؛ دقیقه‌ها و ثانیه‌ها نیز باید برایت ارزشمند باشند و از آن‌ها به بهترین نحو استفاده کنی. با این اقدام‌ها، از دو دلی و تردیدهایی که ممکن است تو را آزار دهد، رهایی خواهی یافت و مسیر درست زندگی‌ات به وضوح نمایان خواهد شد. دیگر نباید از سختی‌های زمانه ناله کنی یا احساس ناامیدی داشته باشی، چرا که از این لحظه به بعد، تمام چیزهایی که آرزویت را داری نصیبت خواهد شد و فرصت‌هایی جدید پیش روی تو قرار می‌گیرد تا بتوانی آینده‌ای روشن‌تر بسازی.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)